

E. Cnotliwy

Dobra Nowogardzka, pow. Nowogard

Informator Archeologiczny : badania 2, 336-337

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

3 faza - XVII w. Naprawa muru północnego, w murze wschodnim przerabia się otwór ściekowy.

4 faza - XVIII w. Oblicowanie istniejącego muru północnego i naprawa muru południowego kamieniami ułożonymi na glinie.

Wśród zabytków archeologicznych w dużej ilości występują fragmenty naczyń średniowiecznych i nowożytnych. W warstwie XVII/XVIII w. odkryto królowkę szacha wykonaną z rogu.

Kontynuowano prace wewnątrz zamku, ustalono datowanie budowy "salki gotyckiej" na wiek XIV, kiedy to stanowiła jedną całość z przylegającym od północy pomieszczeniem. W wieku XVII salka uległa zniszczeniu. Prace adaptacyjne zostały podjęte w XVIII w., wtedy założono w salkie podłogę z dyli /związaną z umiejscowieniem aktualnego otworu wejściowego/.

Prace archeologiczne będą kontynuowane w przyszłym roku.

DOBRA NOWOGARDZKA
pow. Nowogard

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska w Szczecinie.

Badania prowadził mgr E. Cnotliwy. Finansował WKZ
w Szczecinie. Drugi sezon badań. Zamek średniowieczny.

Badania miały zadanie powiązać stratygrafię dziedzińca z zachowaną architekturą, odszukanie nie istniejącego już od XVI w. skrzydła zachodniego oraz wykonanie sondaży sprawdzających usytuowanie bramy i przebieg niektórych murów.

Stratygrafia wykopu IV, założonego we wschodniej części, potwierdziła, że przed zamkiem murowanym istniał tu, od ok. połowy XIII w., obiekt drewniano-ziemny.

Odkrycie fundamentów skrzydła zachodniego i powiązanie ich ze stratygrafią dziedzińca dało możliwość stwierdzenia, że pierwsze

konstrukcje murowane powstały najprawdopodobniej w ostatnim dziesięcioleciu XIII wieku. W wykopie IV udało się także wyodrębnić warstwę związaną z najazdem brandenburskim z 1308 r., kiedy to zamek został spalony.

Warstwa nakładająca się na pożarową z 1308 r. wskazuje, że krótko po zniszczeniu obiektu rozpoczęto jego odbudowę, ale z innym założeniem. Wyraźny wkop budowlany przecinający warstwy kulturowe wskazuje, że zbudowano wtedy skrzydło wschodnie i zapewne związane z nim północne. Budowę nowego zamku trzeba związać z przybyciem tu w latach 30-tych XIV w. rodu Dewitzów /Dziewiczów/. Udało się też stwierdzić pokład spalenizny związany najpewniej z pożarem w 1473 r. i następujący po nim okres odbudowy. Bardzo wyraźnie zaznacza się w stratygrafii moment renesansowej przebudowy zakończonej w 1538 r.

Badania dały wielką ilość interesującego materiału zabytkowego /ceramika, żelazo, brąz, skóra, szkło/ mocno osadzonego w czasie dzięki możliwości powiązania stratygrafii z datowanymi relikami architektury.

FROMBORK, pow. Braniewo

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Olsztynie

Badania prowadził dr Jerzy Kruppé. Finansował WKZ w Olsztynie. Dziesiąty sezon badań. Zespół katedralny średniowieczny i nowożytny.

Badania wykopaliskowe stanowiły kontynuację systematycznych, wieloletnich prac archeologicznych na terenie zespołu warownego kapituły warmińskiej. Związane są ściśle z pracami konserwatorskimi